

тази дума за самитѣ васѣ. Изговорете думата „животѣ“ на срички, проточено, въ видѣ на пѣсень, като наблюдавате, какво впечатление ще произведе. На пръвѣ погледѣ тази дума изглежда обикновена, но въ нея се съдържа една отъ великитѣ истини на природата. Вие не сте си задавали въпроса, живѣете ли, за да почувствувате, колко е интересенъ животѣтъ.

Сега вие минавате за ученици отъ специаленъ класъ. Но представете си, че вземете всичкитѣ си теми „за живота“ и ги прочетете на единъ тежко боленъ. Какъ мислите, могатъ ли вашитѣ теми да събудятъ живота въ този боленъ? На какво мязатъ темитѣ ви? Лѣгате вечерь, заспivate, а сутриньта разправяте, че сте ходили нѣкъде, разхождали сте се, срѣщали сте се съ много хора. — Вѣрно ли е това? Тѣлото ви е било на леглото, краката и рѣцетѣ ви не сж се мръднали отъ мѣстото си. Съ какво сте ходили тогава? Будни ли сте били, или въ спяще състояние? — Спали сте. Ако бѣхте будни, вие трѣбваше да помните, де сте ходили. Такова е вашето състояние и въ будния ви животѣ. Вие мислите, че сте будни. — Не, не сте будни. Вие още спите, но време е вече да се събудите. Само азъ не казвамъ, че спите; и вие сами казвате това. Когато нѣкоя нова идея влѣзе въ ума ви, казвате: Пробудихъ се! Чудно, какъ съмъ спалъ досега! Като се намѣрите въ по-голѣма свѣтлина, казвате: Сега виждамъ вече; като че